

שלימות התורה

להאיר לימוד הלך הפנימות שבתורה
ז"ל ע"י ארגון "שלימות התורה" בארה"ק

י' אדר
השפ"ג
פרשת
תנוה-זכר
גיליון ב'

זמני כניסת ויציאת שבת-קודש

ר"ת	מוצ"ק	חרי"ג	דו"ש
6:56	6:16	5:02	ירושלים
6:53	6:17	5:17	בני ברק
6:53	6:16	5:10	חיפה
6:53	6:17	5:20	כא"ר שבע

הזמנים לפי תוכנת "חזון שמים"

דבר המערכת

זאתה תצוה את בני ישראל וכו'. אומר בספה"ק 'נועם אלימלך': נראה לפרש בצירוף הפסוק שאמר דוד המלך ע"ה: "רבות עשית אתה ה' אלקי, נפלאותיך ומחשבותיך אלינו וכו'". נראה לי, דהנה לכאורה יש להבין האידך אפשר שהצדיק יפעל נפלאות לרפאות החולה ולהחזיר אסורים וכדומה, הלא אין כל חדש תחת השמש, או כשהצדיק מחדש סודות התורה מהיכן היתה זאת להצדיק? אך הענין הוא, דהנה השי"ת ב"ה עמיה שריה נהורא, והנה כתיב "ויאמר אלקים יהי אור ויהי אור" יש לומר הפירוש דהיינו כאומר "יהי אור ויהי אור", רוצה לומר: שנתהוה אור חדש שם במקומו ומשם נמשך האור למטה, ונמצא השורש נשאר למעלה, וכן כל דבר ודבר עשה הקב"ה שורשו למעלה וכל הנעשה למטה הוא ע"י התנועה שאדם מנענע מתנועה השורש למעלה ונמשך הדבר למטה.

וזהו "רבות עשית", ר"ל, שהרב סבות ופעולות פעלת ועשית "אתה ה'", ונמצא שהשורש הוא למעלה, לכן "נפלאותיך" שאנו מחדשים, דהיינו רפואה ופירסא וכל דבר, "ומחשבותיך" דהיינו סודות התורה, "אלינו" אנתנו יכולים לעשות הכל.

וזהו שאמר הפסוק שאמר הקב"ה למשה רבינו: "וזאת תצוה", לשון צוואה הוא נופל על השפעת ברכה ורחמים, כמ"ש וצוית את ברכתי וכו', ואמר הקב"ה "ואתה", ו"ו" מוסף על הענין, דהיינו גם אתה תצוה ברכות והשפעות לישראל, כי הכל מצווה ועומד מפי הקב"ה ורשום הכל בשורשו, רק גם "אתה תצוה" לנענע השורש העליון, ויוקחו אליך שמן זית זך", רמז "שמן זית" היא השפעה גדולה וזכה, ומה שנאמר "אלה" והיה לו לומר ויקחו "להם", כי הצדיק בראותו שישראל נשפעים בשפע אזי הנאה לו ותענג כאילו היה השפעה הוואת לו. וק"ל. ע"כ.

בידינו להשפיע ברכות והשפעות לישראל, ובלימוד הוזהר הקדוש המסוגל לפטור את העולם כולו מן הרין, ובפרט כעת בימי הפורים הבע"ט, נתחוק יחד לפני המלך, ונתחן לו לקבל עול מלכות שמים, ושיגלה עלינו כבוד מלכות השי"ת במהרה בקרוב, ויהנו מזיו השכינה כל ישראל ואנו בכללם. אמן.

שבת שלום ומבורך, המערכת.

הלימוד היומי

בוזהר הקדוש עם פירוש הסולם

יום	תאריך	פרשה	עמודים	סעיפים
שבת	יא	ויחי	מ-מד	קכ-קכט
ראשון	יב	ויחי	מה-מח	קל-קמג
שני	יג	ויחי	מט-נג	קמד-קנט
שלישי	יד	ויחי	נד-נו	קס-קעב
רביעי	טו	ויחי	נז-ס	קעג-קפז
חמישי	טז	ויחי	סא-סד	קפז-רא
ששי	יז	ויחי	סה-סט	רב-ריח
שבת	יח	ויחי	סט-עג	ריט-רלא

שיעורים בלימוד היומי בעברית - בשלוחה 2-6

פנימות ימי הפורים

ההבדל בין משמוש - לפשפש

הנה ארז"ל (עירובין י"ג): "נמנו וגמרנו: טוב לו שלא נברא, ועכשיו שנברא יפשפש במעשיו, ואמרי לה: ימשמש במעשיו". ואיזה שייכות יש בין זה לזה, כי קודם מיירי במציאות, וזה בענין מוסרי? וגם מהו ההבדל בין פשפש למשמוש?

והענין כי האדם אף שהוא מטרה ומוכך עצמו עד מאוד, ככל זאת אותה הנשמה היתה יותר שחורה ויותר מזוקקה קודם שירדה לעולם, מכפי שהיא אחר ירידתה לעולם, ולכן על זה אמרו: "טוב לו לאדם שלא נברא משנברא", ועכשיו שנברא מה יעשה? לכן אמרו: "יפשפש במעשיו", היינו לעשות תשובה על חטאיו ועונותיו, וממילא יהיה נעשה מהזדונות וזכויות, ואז יהיה רווח ממה שנברא יותר משלא נברא.

אבל כל זה הוא בכחינת כ"ע שיש רע וטוב, ובחינת כידורים. ובאים אחרי זה ואומרים - כי צריך למשמש במעשיו, והיינו לבוא להאזר שהוא קודם הכריאה, שזה הוא התיקון השלם, שלא שייך כלל לכידורים.

כיפורים - כפורים

והוא מה שאומרים יום כפורים כמו פורים, שהוא בלתי מוכן: איך אפשר שיום הכיפורים שהוא שבת שבתון יהיה נתלה כפורים שהוא יום חול ויום שמותר בעשיית המלאכה? אלא שזהו כדברינו כי יום הכיפורים הוא בחינת בינה כידוע, ופורים הוא כחי' חכמה שהיא יותר גדולה מבינה. ומה שמותר בעשיית מלאכה, הוא - כי הוא האור הגדול שאין בו כידורים, שאפילו החול הוא קודש.

ומה שכשבת הוא אסור בעשיית מלאכה הוא - שכשבת הוא עליית העולמות, ופורים הוא האור בעצמו, וגם החול הוא קודש. כי ישנם אורות מקיפים ואורות פנימיים, ואורות המקיפים גם הם באים לכלל קבלה ונעשים פנימיים, אבל אין העדר נוהג ברוחניות ונמצא שיש בו גם פנימיים וגם מקיפים.

ועליית שבת היא רק שהפנימיות היא עולה ולא החיצוניות. שהחיצוניות היא רק בתיקון ימות החול. ולכן נאמר שבת וינפש, כמ"ש בכ"ק ובשבת עומד לפוש.

ו"ש: "זרענו וכספנו ירבה כחול, הטאתנו הוא ימחול". זרענו כספנו הם הכסופים שלו. ולמה אמר כחול ולא כקודש? אלא שהחול בעצמו יהיה קודש. ואיך נבוא לזה? ע"י שחטאתנו הוא ימחול, ונזכה לתשובה מאהבה שהזדונות נעשים זכויות. כי קדושה כמ"ש היא לא כל כך רבה, אבל מתוך ניצוצי החול הרי יש הרבה קבלות טובה. וכמו הג'ל לגבי המן, כי למרדכי בשום אופן לא עלה על הדעת לדרוש כל כך טובה עד כתיב מלכות, אבל המן הרשע, הוא כן היתה לו תאוה כל כך גדולה להטובה, ואותה הטובה נתהפכה אל הצדיק, ולכן דווקא ירבה כחול. וכן הוא כסוכנים בלילה.

אגרות השניות

ובקדושת האצילות הכל הוא קודש, ולכן אין חילוק בין אגרות הראשונות לאגרות השניות, אף שהאגרות הראשונות להרוג ולאבד את כל היהודים, ובשניות היה לאבד את כל הגוים, ככל זאת הם אחד. ובוזה תבין כי מה הרחוקו באותו הנס - כי מקודם בהאגרות הראשונות גם אז היו חיים ישראל, ומה הרוויחו

המשך בעמוד הבא

שלימות הפרשה

מאמר לפורים ממרן בעל הסולם זיע"א

ב"ה י' אדר תש"ב מפי מורי מוהר"ל שליט"א

מן המגילה אפשר לדעת עד כמה נצרכים הם הרשעים. כי אמרו ז"ל: "לא איברי עלמא אלא לצדיקי גמורי או לרשעי גמורי". מילא כי לא איברי עלמא אלא לצדיקי. את זה אנו מבינים. אבל איך אפשר להעלות על הדעת כי העולם נברא לרשעי גמורי?

והענין הוא כי עקריות העבודה היא להיות אך להשפיע נח"ד לפניו ית"ש, ולא לכווין לעצמו כלל. ואולם יש בהאדם ניצוצין כאלו שאי אפשר לו בשום אופן לעוקרם ממנו. וכיון שאין בידו לעוקרם, ממילא אין לו עונש עבורם.

דהנה כל כוונה הצדיק היא להשפיע נח"ד לפניו ית"ש. אבל הלא גם רצונו ה' הוא להטיב לנבראיו, ואיך יתפרנסו שני הרבדים ביהוד? והרי זה כדמיון ששני אוהבים מוסבים על שולחן אחד. וזה מזויז את הקערה לחברו למען יאכלוהו. והשני עושה להיפך. ואולם באנשיזות אין זה יכול להכריע ולהכריח לזה. אבל לגבי ה' ית"ש הרבר מוכן שהוא המכריח. ותמצא מזה כי רצונו ית"ש להנות לנבראיו הוא הנור.

דהנה הצדיק הוא בענינות ובשפלות. ואינו רוצה ואין לו אפילו ההבנה לבקש לעצמו איזה יקר וגדולה. אבל אותם הניצוצין הרשעים שהם נמצאים בחובו. ואשר מקודם לא ידעם, הרי הם מתעוררים ומבקשים תפקידם. וכאופן כזה יהיה כמ"ש "רשע יכין וצדיק ילכש". ויוכל הצדיק לקבל טובת השי"ת.

הצטרפות הרשעים - בשביל הצדיקים

זה היה בזמן מרדכי ואסתר. כי כשהמלך שאל "מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו?" אם היתה שאלה כזו נשאלת למרדכי, כודאי לא נפל ברעתו כי המלך דורש טובתו הוא, ולא עלתה על דעתו כלל לסדר קבלת תענוג וכבוד ויקר, כמו שהציע המן הרשע: "יביאו לכוש מלכות וסוס ואשר ינתן כתר מלכות וכו'". אבל המן הבין תיכף "למי חפץ המלך לעשות יקר, יותר ממני?" והיתה תאוותו לתענוג וכבוד עד תכלית המדרגה, וכאשר הוא הבין הרבר. מיד אמר המלך: "מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת, ועשה כן למרדכי". והרי אנו רואים עד כמה נצרכים הם הרשעים. בכדי שהטובות הגדולות יוכלו הצדיקים לקבלם.

וזאת לדעת כי כל המגילה היא קודש. והמלך הוא מלך מ"ה הקב"ה. והמן הרשע הוא רע רק בכ"ע, ששם "ה לעומת זה עשה האלקים". אבל באצילות אשר שם "לא יגורך רע", הרי שם גם המן הוא קודש וקדושה.

והוא - כי אם אמנם לפי דברינו הרי הרשעים הם מביאים טובה להצדיק, כי מבליעדיהם לא היתה לו שום השגה לקבל הטובה, אבל סוכ"ס הם רשעים, והם כדמיון הזבל. כי אף שאין אפשר להיות שום גידול וצמיחה מבליעדי הזבל. אבל הזבל נשאר זבל המסרית. וכל זה אמור בכ"ע כשיש רע וטוב. אבל באצילות הכל הוא טוב. וזבל הוא עפה "כ יזבלני אישי" שהוא דביקות, ונמצא כי כל התורה היא שמותיו של הקב"ה. ומ"ש המלך סתם הוא קודש, והמלך אחשורוש חול הוא בכ"ע, אבל באצילות אז אפילו המלך אחשורוש ג"כ קודש. ולכן לא נאמר שום שם במגילה, כי כל המגילה היא ביאור השם.

שאלות מהזוהר הקדוש

על פי פרישת השבוע "הק לישראל" עם פירוש הסולם

א. מתי וכיצד נעשתה מלאכת המשכן?

1. נעשתה בימי שני וחמישי, וע"י לויים בלבד.
2. ע"י נזירות מיין, קידוש ידדים ורגלים, והטהרות במקוה.
3. רוח הקודש היתה אומרת בחשאי כיצד לעשות, ועשו.

ב. מתי הסטרא אחרא שולט בעולם?

1. כל זמן שישראל שרויים בצער, ומסתלקת עם בא הישועה.
2. כשאין מי שידע לייחד שם הקדוש כראוי.
3. כשעה שעניי ישראל נצרכים לעזרה ואין מי שיסיע בידם.

ג. למי קורא הזוהר הקדוש, "עכב לדיכוננו" ו"אדם השלם"?

1. לאדם השומר נשמתו הקדושה בשעת כעסו.
2. למעורר אחרים להשכים קום לעבודת הבורא.
3. לזה שאינו מתכבד בקלון חבריו.

ד. מהי כוונת הכתוב "אלהי מסיכה לא תעשה לך"?

1. פירושו "לא לך ולא לאחרים, לא משלך ולא משל אחרים".
2. פירושו "כל דסני עלך לחברך לא תעכיר".
3. פירושו "שלא להרע לעצמך".

ה. באיזה מצב יצאו בני ישראל ממצרים?

1. רוצים להתרברב בארונם ולידע תורתו ומשפטיו.
2. שלא היו יודעים העיקר והסוד של האמונה.
3. סילוק טומאת מצרים מהם, גרמה שידאו כשרפים.

ו. על איזה יום נאמר הפסוק "ביום הניח ה' לך מעצבך ומרגונך"?

1. על יום השבת.
2. על חג הפסח.
3. על ימי הפורים.

התשובות הנכונות מהגיליון הקודם:

א-3 | ב-2 | ג-1 | ד-3 | ה-2 | ו-1

תשובה נכונה במקום, תשובת לפי מה שכתוב בוה"ק חק-ישראל של השבוע. את התשובות ניתן להשיב מיום ה' בשעה 3:00 - עד יום א' בשעה 3:00 בצהריים.

בקול הזוהר הקדוש: 03-5234979 בשלוחה 7 | 1.

המשך "שלימות הפרשה"

באגרות השניות - כי נשארו בחיים חיות? אלא שאז היתה התשובה מאהבה ונעשה מהזדוונות וזכויות, ובא להם הרווח מהזדוונות, ולכן פורים הוא בחי' חכמה כידוע מהכוונות (ענין יסוד ראב"א).

שבת היא תכלית שמים וארץ, ותכלית היא כמו תחילת סוף מעשה במחשבה תחילה, והסתכל הקב"ה במעשיהם של צדיקים וברא את העולם, וזה הוא בחי' משמוש הסתכלות בהאור של קודם הבריאה, ואז "לא יגורך רע".

וזה "כי כנברה שמים על הארץ כן גבר חסדו על יראיו". כי השמים מרמזים על הרוחניות והארץ על הגשמיות, ונמצא מזה ח"ו כל מה שיותר מושפל האדם, וכל מה שיורד יותר לשאול, הרי מתעלה יותר ויותר השמים, וזה "כנברה שמים על הארץ. אבל אם ודוונות נעשים כזכויות וזוכה למחילת עוונות, אז "גבר חסדו על יראיו". וזה מאה"כ ולא ישוב לכסלה עוד. וזה "המבריל בין קודש לחול, חטאתנו הוא ימחול", כי ע"י הרעת יודעים עד כמה גדול כח הקודש, ועד כמה ירוד ושפל הרע והגשמיות, ואז ע"י הרעת עושה האדם ההברלה, כי "אם אין דעת הברלה מנין". ואם לאו, עושה הקב"ה ההברלה - "יורא אלקים את האור כי טוב" זה מעשיהם של צדיקים. עכ"ל

ויהי רצון שנזכה באמת לחזור בימים קדושים ונעלים אלו, ימי הפורים הבאים עלינו לטובה לנצל אותם כרבעי למהוי, להתעלות ולהתקדש בהם בקדושה של מעלה ולחזור בתשובה שלימה בתשובה מאהבה לפני המלך עד שנגיע להיות צדיקים גמורים, וכך נזכה למחילת העוונות ולא עוד אלא שעוונותינו יפכו לזכויות ולגמול התיקון ולגילוי כל האורות הקדושים שהמלך הקדוש יתן לנו. אמן.

שבת שלום
ופורים שמח

אמרות קודש על לימוד הזוהר הקדוש

הגאון רבי שמריהו יוסף חיים קנייבסקי זצוק"ל

הגאון רבי חיים קנייבסקי שליט"א (זצוק"ל) שלמד איתי במשך שבע שנים בחברותא, אמר לי כבר לפני חמישים שנה: "ר' אריה אני יודע שאתה יודע ללמוד דף גמרא, אני יודע שאתה יודע לקרוא ארמית, אבל לעתיד לברא ילמדו גם זוהר, אתה יודע כמה סודות שאף אחד לא מבין נגדוים בו? באותו זמן יפתחו לכולם את כל הסודות, כולם יבינו על מה מדובר. והם יהיו כמו כוכב שיאיר ויזרח. אך אם לא תקרא בפניך את כל הזוהר לפחות פעם אחת, אזי כשכולם ילמדו זוהר, לא ילמדו אותך. אתה תשב ותסתכל על כולם כשהם זוהרים, תקנא בהם ותאכל את הלב, 'למה לא קראתי זוהר?!' ר' אריה אתה יריד שלי אני מתחנן בפניך, לפחות תקרא את הזוהר פעם אחת!".

(וממשיך הרב כשטר ואומר: "אוי לאותה בושה אוי לאותה כלומה, וזהו בושה מאין כדוגמתה לעמוד בין לומדי תורה מבלי לדעת לישא וליתן בתורה.

העצה היחידה היא להלחם כבר עכשיו כאן בעולם הזה מלחמה נחרצת בעמלק! לא לתת לו רדיסת רגל... לומר לשגן היטב כי הוא מעניין לקרוא אותנו בעבודת ה', כדי להילחם בקב"ה, וזה ירדק אותנו להחזיק חזק בתורה ובמצוות, ולהזכיר בכך את נאמנותנו לבורא עולם. עם פנים שכולו טיב להתנאות לעתיד לבוא, בעת שאור התורה יזרח בעולם.)

(אריה שאג, שבת זכור)

סיפור לישבת הלא פורים היום

סיפר הרב הצדיק ר' משה יוסלע זצוק"ל מגריצא, בן לאותו צדיק וקדוש הרב ר' חיים מאיר יחיאל זצוק"ל ממאליניצא, אשר פעם ארת בימי פורים בא כפרי אחד עני העירה, לקאו' ניץ, לשמוע מקרא מגילה, כי הכפר ההוא היה מהסביבות השייכים לקאו' ניץ, והלך לבית המדרש, ושמע קריאת המגילה מפי המגיד הקדוש, והוטב מאוד בעיניו, ונחנה מאד, ונתמלא שמחה, ואחר התפלה נתן לו המגיד שלום ואמר לו, "הלא אתה מכפר פלוגי השיירך לי ומרודע לא נתת לי משלוח מנות?" ולא ידע מה להשיב, כי לרש אין כל בבית, אפילו להם לפי הטף, ואיך יקדם פני המגיד הקדוש במשלוח מנות, ובתוך כך אמר לו המגיד הקדוש "הנה פורים היום בא אתנו ונתעם מעט משקד". והלך לבית המגיד ונתן לו שם יין שרף ומגדנ'.

ומרוב שמחה אשר זכה לשתות בבית המגיד יחד עם החבריא קרישא וגם היין שימח נתקף לאיש אחר, והרהיב עוז בנפשו, והלך אל הגביר ר' ליטמאן וינה ו"ל אשר היה דתו יין, וכאשר בא אמר בקול שמח "פורים טבא!", ואמר לנביר "הנה אני ממקש ממעלתכם שתנתנו לי בחקפה בקבוק יין טוב, וכמח אשלם לכבודכם! ואם לאו, הלא פורים היום!" והסודר נטרצה לדבריו ונתן לו, ואחר כך הלך אותו כפרי גם לחנות אחת ואמר ג"כ בקול שמח "פורים טבא!" וכיקש שיתנו לו שנים שלושה פורים גם כן בדרך זה שבכח אשלם, ואם לא אשלם "הלא פורים היום!" וג"כ נתנו לו, וכאשר היה לו כל אלה רץ בשמחה גדולה אל המגיד הקדוש ונתן לו את הבקבוק יין והתפודים ואמר: "זה אני נתן משלוח מנות!", ואמר לו המגיד: "טוב עשית! ותזכור שבכל פורים תביא משלוח מנות, כאשר יתנהגו כל בני הישובים".

ויהי אחר הדברים האלה יישב עצמו הכפרי, הנה בני ביתו עטופים ברבע ארבע יודעים כלל משמחת פורים, הנה אראה לשמח גם אותם, והלך אל המזונ המוכר יין שרף ואמר גם כן בקול שמח "פורים טבא!" וכיקש שיתנו לו בחקפה מרה יין שרף, ו"בשח אשלם, ואם לא אשלם הלא פורים היום!" וגם כן נתן לו, והלך לאיפה גם כן בנוסח זה ולקח כבר להם, והלך לחנות גם כן בסגנון הזה ולקח כמה דגים מלוחים, ויהי כאשר היו לו כל אלה מיהר חיש לביתו, ויהי כאשר בא פתח הבית, ענה בקול רם: "פורים היום!" ו"פורים היום!" ואשתו ובני ביתו כאשר לא הסכימו באלה, ולא ראו אותו במצב כזה שיהיה מלא שמחה, חשבו שאולי נשתגע חס ושלום, כי לא ידעו מה היו לו, אך מחרה שם לפניהם את הלחם ואת הדגים ואת היין שרף, ואמר להם: "אכלו ושתו ויישב לבכם כי פורים היום!" והמה לא מרו את דברו ומלאו פקודתו ואכלו ושתו, ואכל גם הוא עמהם. וכאשר גם הם שתו כמה וכמה כוסות, נתמלא גם המה ששון ושמחה, ויקומו כלם לרקוד, ויענו כולם בקול: "פורים היום!" ורקדו כך עד כמה שעת בלילה.

ובתוך כך והנה קול דופק בפתח. ושאלו "מי זה?" ושמוע קול ערל אחד, ואמר הכפרי לאשתו "אל תפתחי כי פורים היום, ולא יבוא ויפריע את שמחתנו". אבל הערל לא פסק מלדפוק ואמרה לו אשתו "כמדומה שערל פלוגי דופק, אשר תמיד רדכי ליתן לי תפודי אדמה וכדומה, לכן אפתח לו".

ויהי כאשר פתחה הדלת והערל בא אל הבית מוכה ופועז ומנואל בדם כדורו, ותיקף רחצו אותו ונתנו לו כוסית יין שרף ופת לחם, ויאכל וישתה. ויאמר "החייטני! כי כפסע היה ביני ובין המות!" ויספר להם כי בני יחידו, אשר כתב עליו כל רכושו הונח, הכרו עתה מכת מות וישלך אותו הרוצח, ולולא הם שפתחו לו היה מת וגזוע מהקור, וגם מגדל כאב המכות. ויעתה אשר בני נתקף עליו לאכזרו ורוצח אותם ריהמתם עליו, הנה אראה לכם עוד מטמון ואוצר אשר היה ברעתי לגלות לבני סמוך למותי, וכעת אגלה אותו לכם, ואני נתן זהו לכם כמתנה, ולא יהיה לבני חלק בו.

והלך הערל עם הכפרי תיכף אל היער, והראה לו כי תחת אילן פלוגי ופלוגי מונח המטמון, וכעבור כמה ימים מת הערל מן המכות אשר הכרו בו כי מסת מות הכהן, והלך הכפרי אל היער בלילה, וחפר במקום המטמון, ומצא הון רב, ונתעשר הרבה מאד, ובא אל המגיד כאחד הגבירים, ובכל פורים היה אצל המגיד - הקדוש, ונתן משלוח מנות כיד רחבה ובלב שמח, והיתה העשירות לו ולורדעו אחריו.

(ספר של צדיקים)

03.523.4979

שיעורים בעברית ובאדיש

מענה מרבני הקו - להכנת הלימוד

תזכורת לימוד היומיומי

קול הזוהר הקדוש:

1000 גיליונות בשבוע זה
לזכות הבה"ח יהודה בן טוביה גלית שרה נ"י
לברכה והצלחה בכל העניינים ברו"ג.

לשחפת בדפוסת העילון לחיובות הנצחיות
להא' שרת ולחונות ניתן לפנות למערכת
בטלפון: 054-8517381 (+972)
או באימייל: 3131760@gmail.com

הוצטרפת לקבלת הגיליון במייל
ניתן לשלוח בקשה ל:
3131760@gmail.com

